

## ➔ Ny krimidronning: Anna Grue forlod sit chefjob efter en depression og blev forfatter – nu er hun klar med en bog om dødbringende begær og bedrag

Marie Lade  
Foto: Ernst Van Norde

I et sommerhus ved Isefjorden. Godt tilbagelænet i en magelig canvas-stol og med en computer i skødet, skriver Anna Grue sine blodige plot.

Om vinteren sidder hun her. Alene i ugevis. Skriver, læser bunker af romaner, sover og går lange ture med sine to hunde, Pippi og Mulle, mens hun udvikler sine personer og dramaer. Om sommeren ligger hun på sengen i husets anneks og skriver. For hun kan ikke få tankerne til at flyde, når hun sidder bag et skrivebord. Hun skal have fuldstændig ro for at kunne leve sig dybt ind i sine personers verden.

I dag udkommer hendes nyeste værk, 'Judaskysset'. En veldrejet historie om en lækker ung mand, der forfører og dødeligt bedrager midaldrende kvinder med deller og dårlig ånde.

### Jeg var en dårlig chef

– Det værste, man kan gøre mod mig, er at placere mig i et kontorlandskab, siger hun. Kvinden, der har tilbragt størstedelen af sit arbejdsliv bag et skrivebord på et kontor, hvor hendes arbejde for en stor del bestod i at lade sig forstyrre.

Da Anna Grue valgte at forlade sin indbringende kommetkarriere som chefredaktør og som udvikler af nye magasiner, havde hun ellers et udfordrende liv med gode kolleger og udsigt til magt, prestige og muligheder foran sig. Nu har hun i stedet stilhed, ord, tanker, sine to hunde. Kollegerne har hun erstattet med vennerne på Facebook.

– Hvorfor pokker tog du det valg?

– Jeg var dygtig, og jeg kunne lide mit arbejde. Jeg fik skabt en masse nyt, knoklede 60 timer om ugen og havde faglig succes.

– Men jeg var en dårlig chef. Jeg interesserede mig dybest set ikke for uddele-

ring, management og ledelse. Hvis en stakkels medarbejder afbrød mig eller forstyrrede mig, når jeg var fordybet i arbejdet, blev jeg sur og ubehagelig. Når jeg var lykkelig på mit arbejde, så var det, når jeg sad for mig selv og var dybt koncentreret og kunne fordybe mig i en opgave. Men når man laver blad, så skal man hele tiden kunne springe og forholde sig levende til noget nyt.

### Tog 35 kilo på

Både stress og en uerkendt følelse af ikke at foretage sig det rigtige var medvirkende til, at Anna Grue fik en depression. Hun måtte tage medicin, der bevirkede, at hun tog 35 kilo på, og hun måtte sygemelde sig i to måneder. Men hun genoptog sit job og kæmpede videre i et liv, hvor hun hele tiden sagde til sig selv:

– Når jeg bliver 60 år, så vil jeg...

Indtil en ledelsescoach på arbejdspladsen fik hende til at opdage, at der ikke var nogen som helst grund til at bruge sit liv på at vente på at blive 60 år. Hvis du har lyst til at skrive en bog, så skriv den.

Det gjorde hun, og da hun sendte sit første manuskript

➔ Hvis en stakkels medarbejder afbrød mig eller forstyrrede mig, når jeg var fordybet i arbejdet, blev jeg sur og ubehagelig

til et forlag, blev det antaget med det samme. Undervejs havde hun opdaget, at hun elskede at skrive.

– Det anede jeg ikke. Men jeg begyndte at stå op hver morgen kl. 04.00, og skrev tre timer, inden jeg tog på arbejde. Indtil jeg fik mod til at sige op i februar 2007.

– Fik det depressionen til at forsvinde?

– De stress-relaterede depressioner forsvandt, og jeg har det meget bedre i dag. Jeg tager ikke længere medicin, og måske begynder jeg også snart at tabe mig... eller i hvert fald, når jeg bliver 60. Jeg er en depressiv natur, så den del forsvinder til gengæld formentlig aldrig.

– Og nu er du færdig med endnu en roman. Hvordan føles det?

– Krise. Jeg er nervøs. Nu ligger den bare og venter på anmeldernes og læsernes dom. Måske bliver den flået. Mast? Ventetiden er ubehagelig, men det hjælper, at jeg allerede er begyndt at skrive den næste roman. Den kommer til at foregå i kunstverdenen, som jeg kender indgående, og hvor der er masser af intriger, misundelse, nid og nag.

### Landets farligste forbydere

Anna Grue har planlagt, at serien om Sommerdahl skal fylde ti bind, og hun ved allerede, hvad der skal ske. Men det hænder, at personerne begynder at leve deres eget liv og foretage sig ting, der overrasker, og hun derfor må lave fuldstændigt om på sine planer.

– Jeg bliver lidt sindssyg, når jeg skriver, og lukker mig inde i min egen verden. Det er måske også derfor, jeg føler mig hjemme her. Tæt på, hvor jeg blev født. På statshospitalet i Nykøbing, der huser nogle af landets farligste forbydere. Fra første sekund fik jeg indblik i menneskesjælens mørkeste sider.

– Min mor arbejdede som psykiater på statshospitalet,

og jeg blev passet af en mor. Han havde slået sin kone ihjel. Men som min mor sagde: 'Hun var vist også en umanerlig dum kælling'.

I sin nye roman slår hun lystigt dumme kællinger ihjel. I sit virkelige liv er hun

➔ Han havde slået sin kone ihjel. Men som min mor sagde: 'Hun var vist også en umanerlig dum kælling'

heller aldrig bange for at slå fra sig. Dog mest verbalt. Men da hendes matematiklærer i folkeskolen generede hendes klassekammerat Palle, vred hun armen om på den irriterende lærer.

– Palle sagde om mig, at jeg var den stærkeste dreng i klassen. Det er jeg stolt af, siger Anna Grue, der også har valgt at lade en mand være hovedpersonen i sine romaner.

– Det er for trivielt at lade det være en kvindelig journalist eller politiassistent.

– Men du har valgt at skrive krimier. Er det ikke trivielt?

– Jeg har hørt mange, der med stolthed siger: 'Jeg læser aldrig kriminalromaner'. Dermed afslører de, at de ikke har fattet en dyt af det hele. Der *bliver* skrevet meget lort i krimiens navn. Især nu, hvor det er kommet på mode, at enhver halvken-dis eller journalist skal skrive en krimi. Men der er altså nogle, der skriver krimier, som også er god litteratur – og vi *kan* altså ikke alle sammen skrive kort-prosa.

lade@eb.dk

Ekstra Bladet overrækker romanen 'Judaskysset' til Anna Grue. Med et stort, overrasket smil ser hun for første gang sit færdige værk: Neeej. Hvordan pokker er den? Det var... Jesper. Kom og se! råber hun.

Lidt forvirret kommer Jesper ud fra sit atelier, hvor han er i gang med at male en række billeder til sin kommende udstilling i Berlin. Han får også lov at holde romanen et øjeblik: Tillykke! Den er... tyk, siger han og gir' hende et kys.



## Skriiveskjul

Anna Grue isolerer sig i sit sommerhus ved Isefjorden, når hun skriver. Denne gang er det blevet til en veldrejet kriminalroman om detektiv Dan Sommerdahl. – Jeg er forelsket i Dan, afslører hun og lover, at vi får ti bind om detektiven.



### KRIMI

# Det befriende kys

Poul Madsen

Anne Grue: Judaskysset

365 sider, Politikens Forlag

Udkommer i dag

★★★★☆

Undskyld, men jeg er nødt til at sige det ligeud: Hvor er det

befriende, at en kvindelig, dansk krimiforfatter ikke har valgt en kvindelig journalist som hovedperson. Anne Grue har valgt en mand, og han er alt andet end journalist. Allerede her får hun den første stjerne.

Vi er nået til bind to om Dan Sommerdahl. Han var oprindeligt reklamedirektør,

men springer her i 'Judaskysset' endegyldigt ud som privatdetektiv. Dan er macho, skaldet, midt i 40'erne, og de unge piger kigger stadig efter ham.

### Grue overrasker

Men inden træerne vokser ind i himlen, vender Grue tingene på hovedet og brin-

ger persontegningen godt ned på jorden igen. Macho Dan har netop overstået en depression og frygter hele tiden, at den skønne lægekone er smålun på hans gode ven, den lidt kiksede politimand, Flemming, der lever et lige så kedeligt liv, som det gule 60'er-parcelhus, han bor i. Flemming er kort sagt en person, som ingen – allermindst macho Dan – forstår, kan skabe nogen som helst puls hos det modsatte køn.

Men det kan han. Bare vent til slutningen. Grue overrasker igen.

Spillet mellem disse to mænd er et af bogens stille mesterværker. Vi er kun nået til bind to, men her er tegningen til et fantastisk skæbnespil bog efter bog.

### Undgå klicheer

'Judaskysset' kaldes en krimi, men er i virkeligheden nok mere en kriminalroman, med streg under roman. Handlingen er ikke højspændt. Personerne og sproget er bogens virkelige drama. Men her er Anna Grue også en sand mester. Hun forfalder ikke til kliche-

# Sådan er jeg

I sine kriminalromaner optræder Anna Grue selv i skikkelse af Fiona Krause. Her lyder hendes egen beskrivelse af Fiona:

'En omfangsrig kvinde, som afgjort er noget for sig selv. Hun udleverer sine svagheder skænsningsløst og bryder enhver form for formelle regler. Hendes evne til at sige det forkerte, røbe egne og andres hemmeligheder eller grine højlydt på de mest upassende tidspunkter er nærmest legendarisk: Paradoksalt nok har hun masser af succes i en branche, hvor det udvendige tæller mere end noget andet. Attituderne, udseendet, stilen. Forklaringen er nok den enkle, at Fiona er sindssyg dygtig – både til det faglige og til at få andre mennesker til at føle sig godt tilpas.'

### ■ Blå bog

- Anna Grue er født 1957 på Statshospitalet Nykøbing Sjælland.
- Blev gravid med sit første barn, Rune, den dag, hun fik sin studentereksamen.
- Blev kort efter gift og skilt fra faren, da hun mødte billedkunstneren Jesper Christensen, som hun stadig er gift med.
- Sammen med Jesper fik hun børnene Astrid (1981) og Johan (1989).
- Bor i en vild villa på Amager, men skriver sine romaner i sommerhuset ved Vig i Nordsjælland.
- Er uddannet grafiker fra Skolen for Brugskunst.
- Har arbejdet som layouter på diverse magasiner, som redaktionschef på diverse magasiner og blade og som forside-redaktør på B.T.
- Har skabt en række magasiner – bl.a. 'Bazar', 'Vi med hund' og 'Forældre og børn', hvor hun har været chefredaktør i otte år.
- Læser tre romaner om ugen. Altid på engelsk, da det går lidt langsommere, og hun derfor ikke skal købe helt så mange bøger.
- Fik Det Danske Kriminalakademis diplom for sin debut 'Noget for noget' i 2005.
- Hendes anden krimi i serien om Dan Sommerdahl, 'Judaskysset', udkommer i dag.

er og stereotyp personer: sådan som det desværre er reglen i flertallet af de alt for mange danske femi-krimier, der udgives i disse år.

### Umage par

Og så viser det sig naturligvis, at morderen er en helt anden end den, man efter hånden var nået frem til, det måtte være. Netop den lille prik over i'et giver den femte stjerne.

Jeg glæder mig allerede til fortsættelsen om det umage par Dan og Flemming. poma@eb.dk